

РЕШЕНИЕ

№ 382

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 29.03.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на шестнадесети април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 240 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***** ЕООД, ЕИК *****“, седалище и адрес на управление гр. София, р-н „*****“, представлявано от управителя Н. П. П. против решение № 1136 от 19.12.2013 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД № 952 по описа на съда за 2013г..

С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) № 23-2306240 от 20.03.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област (СО), издадено срещу „*****“ ЕООД, гр. София в качеството му на работодател, като за същото нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е намален размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция“ от 4 000лева на 1 500лева.

В жалбата се сочи, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно, като конкретни касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1 от НПК не се посочват. В съдебно заседание касатора не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област пред съда не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник дава заключение, че решението на първата съдебна инстанция е правилно и законосъобразно и като такова предлага да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 208 и сл. от АПК и взе предвид доводите и становищата на страните, след извършена и служебна проверка за валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция намира жалбата по същество за неоснователна и приема следното:

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на правораздавателен акт, подлежащ на съдебен контрол, с произнасяне от компетентен съд, в рамките на дадените му от закона правомощия, в законен състав и след надлежно сезиране от страна с активна процесуална легитимация.

При извършената проверка за правилно приложение на процесуалния и материален закон, както служебна, така и във връзка с изложеното в жалбата, касационната инстанция намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд-Перник въз основа на събраните и представени по делото писмени и гласни доказателства е приел за безспорно, че при извършена документална проверка на 08.01.2013г. по спазване на трудовото законодателство от "Сирен"ЕООД контролни органи на Дирекция „ИТ“ СО установили, че дружеството, в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ, е допуснало на 03.12.2012г. до работа лицето В. В. И. на длъжност „инспектор качество на производствените процеси“, преди да й предостави документите по чл. 63, ал. 1 от КТ и по конкретно копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от ТД на НАП. За така установеното нарушение е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Извършил дължащата се и служебно проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание районният съд е приел, че същото е протекло без допуснати съществени процесуални нарушения и със съставени акт и НП в съответствие с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Спрял се е на обстоятелството, че лицето сочено за нарушител не е българин и обстойно е анализирал изричния запис в акта, че съдържанието е преведено на гръцки език. С оглед на това е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения и е разгледал съществото на спора.

При разглеждане на въпроса относно законосъобразността въз основа на събраните доказателства, които са счетени за достатъчни е приел, че нарушението е безспорно установено. Отхвърлил е искането за приложение на чл. 415в от КТ, поради действащата към дата на извършване на нарушението норма на чл. 415в, ал. 2 от КТ, с която конкретното нарушение е определено от законодателя като немаловажно такова.

Касателно справедливостта на наложеното административно наказание е прието, че административно наказващият орган не се е съобразил с правилата за определянето му, заложили в чл. 27 на ЗАНН, тъй като в НП липсват мотиви, обосновавали определяне на санкция в размер над минимума, предвиден в относимата, съдържаща санкция правна норма, поради което обосновано е изменил НП в тази му част като е редуцирал размера на наказанието до минимума, предвиден за същото нарушение.

Административен съд – Перник споделя изцяло позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира постановеното решение за правилно. При разглеждането на делото и постановяването на съдебния акт Районен съд – Перник не е допуснал нарушения, които по смисъла на чл. 348, ал. 1 НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН да съставляват основания за касирането му. В изпълнение на задължението си за дирене на обективната истина и съобразено с разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от НПК, съдът е изслушал в хода на съдебното следствие обясненията на актосъставителя и свидетеля по акта, събрал е и необходимите писмени доказателства и като ги е преценил съвкупно с останалите представени по делото данни, отделяйки спорното от безспорното, ги е сметнал за достатъчни, за да се произнесе. Вследствие това, констатираното нарушение е прието за безспорно установено и доказано, а актовете в които това е обективизирано – за съставени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, при спазване на законовите разпоредби и с правилно приложен на материален закон. Нормата на чл. 63, ал. 2 от КТ забранява на работодателите да

допускат до работа работника или служителя преди да му предоставят документите по ал. 1, в случая заверено от ТД на НАП копие на уведомлението за сключения между страните трудов договор. Въз основа на фактите, такива каквито са установени те пред първата съдебна инстанция, правилни са изводите в обжалвания съдебен акт за съставомерност на процесното деяние. Следва да се отбележи, че спор между страните в тази връзка няма.

Правилно е решението и в частта, отнасяща се до размера на наложеното административно наказание, тъй като с намаляване на същото до минимума, предвиден за нарушения на трудовото законодателство извън здравословните и безопасни условия на труд, са съобразени както границите заложили от законодателя, така и смекчаващите отговорността обстоятелства, съответно липсата на отегчаващи такива, което е и съответно и с целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН.

Не се възприема тезата, за пръв път въведена едва в касационната жалба, че на наказателно отговорното лице не е осигурен надлежно преводач, с оглед чуждото му гражданство и неразбирането на български език. Относно това има пълно и мотивирано произнасяне от първостепенния съд, което напълно се споделя от настоящия състав, като следва да се добави, че процесуалните норми на ЗАНН не предвиждат задължително участие на преводач във фазата по установяване на нарушението. Затова за наличието, респективно липсата, на процесуално нарушение във връзка с правото на санкционираното лице да научи за повдигнатото с акта обвинение в момента на съставянето и връчването му, следва да се съди във всеки конкретен случай с оглед на всички данни по делото, а те преценени в съвкупност и поотделно-отбелязаното в акта, че е прочетен и преведен на гръцки език от преводач, постъпило възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, своевременно депозирана жалба срещу наказателното постановление мотивират да се приеме, че нарушителят е разбрал в пълна степен съдържанието на актовете поставили началото на административно наказателното производство.

Предвид горните изводи касационната инстанция приема, че Районен съд – Перник е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, касационен състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1136 от 19.12.2013г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 952 по описа на съда за 2013г., с което изменено наказателно постановление № 23-2306240 от 20.03.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда”(ИТ) – Софийска област (СО), издадено срещу „*****“ ЕООД, гр. София в качеството му на работодател, като за същото нарушение по чл. 63, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е намален размера на наложеното административно наказание „имуществена санкция“ от 4 000лева на 1 500лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/